

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

7.7.2008

B6-0347/2008

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu złożyli

- Michael Gahler, Maria Martens oraz Geoffrey Van Orden w imieniu grupy politycznej PPE-DE
- Josep Borrell Fontelles, Ana Maria Gomes, Alain Hutchinson, Glenys Kinnock oraz Pasqualina Napoletano, w imieniu grupy politycznej PSE
- Fiona Hall, Sarah Ludford, Johan Van Hecke, Thierry Cornillet oraz Elizabeth Lynne, w imieniu grupy politycznej ALDE
- Konrad Szymański, Adam Bielan, Hanna Foltyn-Kubicka, Ryszard Czarnecki, Mieczysław Edmund Janowski, Ewa Tomaszewska oraz Eoin Ryan, w imieniu grupy politycznej UEN
- Frithjof Schmidt,
w imieniu grupy politycznej Verts/ALE

w sprawie sytuacji w Zimbabwe

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Zimbabwe

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Zimbabwe, a w szczególności rezolucję z dnia 24 kwietnia 2008 r.,
 - uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2008/135/WPZiB z dnia 18 lutego 2008 r. odnawiające, na mocy wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB, środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe do dnia 20 lutego 2009 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Zimbabwe przyjęte w dniach 26-27 maja i 29 kwietnia 2008 r.,
 - uwzględniając rezolucję w sprawie nadchodzącej drugiej tury wyborów w Zimbabwe przyjętą przez Afrykańską Komisję ds. Praw Człowieka i Narodów (Komisję Afrykańską) zgromadzoną na 43. posiedzeniu zwyczajnym w Ezulwini w Królestwie Suazi w dniach 7 – 22 maja 2008 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie misji obserwacji wyborów Parlamentu Panafrkańskiego w sprawie zharmonizowanych wyborów w Republice Zimbabwe w dniu 29 marca 2008 r.,
 - uwzględniając konkluzje prezydencji Rady Europejskiej z dni 19-20 czerwca 2008 r., które potwierdzają gotowość UE do podjęcia dodatkowych kroków przeciwko sprawcom przemocy,
 - uwzględniając wstępne oświadczenie misji obserwacji wyborów Południowoafrykańskiej Wspólnoty na rzecz Rozwoju (SADC) w sprawie drugiej tury wyborów prezydenckich w Zimbabwe oraz wyborów uzupełniających do Izby Zgromadzenia z dnia 29 czerwca,
 - uwzględniając oświadczenie tymczasowe misji Parlamentu Panafrkańskiego ds. obserwacji drugiej tury wyborów prezydenckich i uzupełniających wyborów parlamentarnych w Zimbabwe z dnia 30 czerwca 2008 r.,
 - uwzględniając wstępne oświadczenie misji obserwacyjnej Unii Afrykańskiej w Zimbabwe w dniu 29 czerwca 2008 r.,
 - uwzględniając rezolucję w sprawie Zimbabwe przyjętą podczas 11 szczytu Unii Afrykańskiej, który odbył się w Szarm el-Szejk w dniach 30 czerwca – 1 lipca 2008 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że druga tura wyborów prezydenckich odbyła się w dniu 27 czerwca 2008 r. mimo wycofania się kandydata na prezydenta Morgana Tsvangirai ze względu na rosnącą przemoc i nakładanie ograniczeń na partię opozycyjną i jej zwolenników,

- B. mając na uwadze, że według obserwatorów SADC, Parlamentu Panafrkańskiego i Unii Afrykańskiej (UA) drugiej turze wyborów towarzyszyła przemoc i nie spełniła ona wymogów UA i SADC ani nie odzwierciedliła woli narodu,
- C. mając na uwadze, że wybory do Izby Zgromadzenia Zimbabwe, senatu Zimbabwe, wybory prezydenckie oraz wybory władz lokalnych odbyły się w dniu 29 marca 2008 r.,
- D. mając na uwadze, że zgodnie z oficjalnymi wynikami podanymi przez komisję wyborczą Zimbabwe, opozycyjny Ruch na rzecz Przemian Demokratycznych (MDC) zdobył większość miejsc w Izbie Zgromadzenia, podczas gdy Morgan Tsvangirai zdobył 47,9%, a Robert Mugabe 43,2% głosów w wyborach prezydenckich,
- E. mając na uwadze, że ogłoszenie wyników wyborów prezydenckich zostało opóźnione o kilka tygodni, co naruszyło wiarygodność i przejrzystość procesu wyborczego,
- F. mając na uwadze, że Robert Mugabe oświadczył przed drugą turą wyborów, że opozycyjny Ruch na rzecz Demokratycznej Zmiany (MDC) nigdy nie będzie rządził Zimbabwe i że jest przygotowany na walkę, by uniemożliwić mu dojście do władzy,
- G. mając na uwadze, że w czasie drugiej tury wyborów prezydenckich działacze i zwolennicy opozycji doświadczyli popieranych przez państwo tortur, przemocy, zastraszeń i arbitralnych aresztowań, a według MDC przynajmniej 86 jego zwolenników zostało zabitych, a 200 000 wysiedlonych z domów,
- H. mając na uwadze, że podczas trwania kampanii wyborczej Morgan Tsvangirai był prześladowany przez uzbrojonych żołnierzy, został kilkakrotnie aresztowany i zmuszony do schronienia się w Ambasadzie Holandii w Harare,
- I. mając na uwadze, że w dniu 12 czerwca sekretarz generalny MDC, Tendai Biti, został aresztowany i oskarżony o działalność wywrotową i zradę stanu,
- J. mając na uwadze, że w państwowych mediach zakazano nadawania ogłoszeń wyborczych MDC, uniemożliwiając w ten sposób wolną i uczciwą kampanię wyborczą, mając na uwadze, że brutalni zwolennicy ZANU-PF przeszkodzili w organizacji wiecu MDC zaplanowanego na 22 czerwca 2008 r. w Harare,
- K. mając na uwadze, że przewodniczący Afrykańskiego Kongresu Narodowego, Jacob Zuma, w dniu 24 czerwca powiedział, że sytuacja w Zimbabwe „wymknęła się spod kontroli” i wezwał do niezwłocznej interwencji Narodów Zjednoczonych i SADC,
- L. mając na uwadze, że Rada Bezpieczeństwa ONZ w końcu jednogłośnie potępiła kampanię przemocy rządu Zimbabwe, nie ogłosiła jednak nieprawomocności wyborów ze względu na sprzeciw Republiki Południowej Afryki,
- M. mając na uwadze, że dziennikarze byli nękanymi i zastraszani, a dziennikarzom zagranicznym zabroniono wstępu do kraju,
- N. mając na uwadze, że policja dokonywała arbitralnych aresztowań działaczy społeczeństwa obywatelskiego, w tym członków kościelnych grup obywatelskich

w Harare, a liczne organizacje pozarządowe i agencje pomocowe musiały zawiesić prowadzone działania,

- O. mając na uwadze, że długoletnia „cicha dyplomacja” prezydenta Thabo Mbeki nie przyniosła niestety żadnych konkretnych rezultatów odnośnie do sytuacji politycznej w Zimbabwe, a jego zauważalna sympatia dla Roberta Mugabe doprowadziła w końcu do tego, że opozycja w Zimbabwe nie zaakceptowała go w roli mediatora,
- P. mając na uwadze, że kryzys w Zimbabwe rozszerza się na państwa sąsiadujące, a zwłaszcza Republikę Południowej Afryki,
- Q. mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa oraz Światowego Programu Żywności szacuje się, że dwa miliony osób będzie cierpieć głód w Zimbabwe między przyszłym miesiącem a wrześniem, a liczba ta może wzrosnąć do 5,1 mln w okresie od stycznia do marca 2009 r.,
- R. mając na uwadze, że jedno na dziesięć dzieci w Zimbabwe umrze zanim skończy pięć lat, a średnia długość życia wynosi 37 lat dla mężczyzn i 34 lata dla kobiet,
 - 1. podkreśla, że wyborów z dnia 27 czerwca nie można uznać za prawomocne i przyjmuje z zadowoleniem oświadczenie Prezydencji z dnia 28 czerwca, które jasno to stwierdza;
 - 2. surowo potępia finansowaną przez państwo kampanię przemocy wymierzoną w opozycję polityczną przed drugą turą wyborów prezydenckich, która skończyła się zabójstwami, arbitralnymi aresztowaniami i nękaniami działaczy i zwolenników opozycji, a także obrońców praw człowieka;
 - 3. uważa, że ta kampania przemocy, gróźb i zastraszania wymierzona przeciwko opozycji uniemożliwiła przeprowadzenie wolnej i uczciwej drugiej tury wyborów prezydenckich w Zimbabwe, jak powszechnie przyznała społeczność międzynarodowa, w tym afrykańscy obserwatorzy wyborów i przywódcy;
 - 4. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa ONZ potępiające przebieg wyborów prezydenckich w Zimbabwe;
 - 5. wzywa państwa Afryki i szerzej rozumianą wspólnotę międzynarodową do nieuznawania reżimu Roberta Mugabe;
 - 6. wzywa UA, SADC i ONZ do ułatwienia szerokiego procesu mediacyjnego z jasnym harmonogramem negocjacji, umożliwiającym szybkie i pomyślne rozwiązanie kryzysu w Zimbabwe w oparciu o wolne i uczciwe wybory;
 - 7. podkreśla, że aby starania mediacyjne doprowadziły do znaczącego i owocnego dialogu narodowego, muszą zacząć działać inne podmioty zewnętrzne niż prezydent Mbeki, a dialog wewnętrzny nie powinien być ograniczony do dwóch partii politycznych, ale raczej powinien obejmować inne podmioty w społeczeństwie obywatelskim, takie jak organizacje pozarządowe, kościoły i związki zawodowe;
 - 8. wzywa do rozwiązania obecnego kryzysu w drodze negocjacji i doprowadzenia do

- stworzenia tymczasowej administracji dysponującej mandatem do zakończenia przemocy finansowanej przez państwo, demobilizacji ugrupowań zbrojnych, uchylecia represyjnych przepisów, rozwiązania kryzysu humanitarnego, ustabilizowania gospodarki, wszczęcia całościowego procesu przeglądu konstytucji, a także ponownego powołania Komisji Wyborczej Zimbabwe, w celu stworzenia warunków dla przeprowadzenia w niedalekiej przyszłości wolnych i uczciwych wyborów prezydenckich pod auspicjami UA oraz ONZ;
9. wzywa ONZ do przeprowadzenia kompletnego i niezależnego dochodzenia w sprawie przypadków pogwałcenia praw człowieka, których się dopuszczono i kładzie nacisk na fakt, że sprawcy nie mogą pozostać bezkarni i muszą zostać postawieni przed odpowiednim i bezstronnym sądem;
 10. podkreśla potrzebę rehabilitacji ofiar i wzywa do przejściowych środków sądowniczych, w tym ustanowienia Komisji Prawdy i Pojednania;
 11. z zadowoleniem przyjmuje stanowisko wielu krajów afrykańskich, jak również dużej grupy wysoce poważanych osobistości z Afryki, w tym Nelsona Mandeli, Desmondą Tutu i Kofiego Annana, potępiające sytuację w Zimbabwe i zachęca je do konkretnego zaangażowania się na rzecz politycznego i demokratycznego rozwiązania;
 12. wspiera Botswanę w jej wezwaniach dotyczących zawieszenia uczestnictwa Zimbabwe w afrykańskich forach do momentu przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów;
 13. wzywa Republikę Południowej Afryki do podjęcia się kluczowej roli w regionie Południowoafrykańskiej Wspólnoty na rzecz Rozwoju (SADC) w działaniach na rzecz przyszłości Zimbabwe oraz wyraża głębokie ubolewanie, że Republika Południowej Afryki odmówiła podczas szczytu Rady Bezpieczeństwa ONZ uznania tych wyborów za nielegalne;
 14. wzywa społeczność międzynarodową do zwiększenia presji dyplomatycznej na reżim Mugabe, tak aby natychmiast zaprzestał wszelkiej przemocy i aby pozwolił należycie wybranemu 3 miesiące temu parlamentowi na rozpoczęcie obrad;
 15. wzywa Radę do zaostrzenia i rozszerzenia zakresu określonych sankcji przeciwko członkom reżimu Mugabe i innym odpowiedzialnym za poważne naruszenia praw człowieka, jeżeli wysiłki mediacyjne nie zostaną zaakceptowane i nie ustanie popierana przez państwo przemoc, a także do dążenia do przyjęcia sankcji na szczeblu ONZ, łącznie z embargiem na broń oraz ogólnym zamrożeniem aktywów całego rządu oraz przywództwa partii rządzącej; podkreśla potrzebę rygorystycznego egzekwowania sankcji oraz skoordynowania działań w szerszym kontekście społeczności międzynarodowej celem zapewnienia skuteczności sankcji oraz zapobieżenia unikania ich;
 16. nalega, by takie środki przymusu służyły identyfikacji oraz piętnowaniu biznesmenów odpowiedzialnych za finansowanie represyjnego reżimu partii ZANU-PF, a także obejmowały zniesienie ich praw do zamieszkania w Europie i odmawianie członkom ich rodzin dostępu do zatrudnienia i instytucji edukacyjnych, jak również wskazanie udziałowcom banków międzynarodowych służących jako kanały przepływu dochodów

- z działalności korupcyjnej lub oferujących pożyczki i inwestujących w taką działalność, takich jak Barclays Bank, Standard Chartered i inne; zachęca inne europejskie i międzynarodowe firmy do przeglądu wszelkich działań, które umożliwiają reżimowi dostęp do waluty wymiennej i, w tym kontekście, z zadowoleniem przyjmuje decyzję firm Tesco, Giesecke i Devrient o zakończeniu stosunków biznesowych z Zimbabwe;
17. w rezultacie wzywa państwa członkowskie, aby nie przyznawały żadnych wiz na wjazd na terytorium UE prezydentowi Mugabe, członkom jego gabinetu oraz przywódcom partii ZANU-PF w jakimkolwiek krajowym lub międzynarodowym celu, jako że reprezentując de facto nielegalny reżim, na mocy właściwych międzynarodowych konwencji dotyczących wolności i przywilejów dyplomatów nie mogą się oni domagać jakichkolwiek przywilejów;
 18. wzywa państwa członkowskie, Radę i Komisję do zintensyfikowania dyplomatycznego zaangażowania wraz z rządami afrykańskimi, SADC i Unią Afrykańską, a także innymi znaczącymi podmiotami, w tym rządem chińskim, w celu określenia wspólnego stanowiska wobec kryzysu w Zimbabwe;
 19. wzywa Chiny i Libię do zaniechania wsparcia dla reżimu Mugabe;
 20. wzywa Radę i Komisję do zaangażowania się w sprawę zwłaszcza z Republiką Południowej Afryki, jako kluczowym krajem regionu, w celu wyrażenia naszego głębokiego zaniepokojenia niepowodzeniem w osiągnięciu namacalnych wyników mediacji w ostatnich latach w odniesieniu do kryzysu w Zimbabwe, zauważenia, że wpływ kryzysu na kraje sąsiadujące, łącznie z Republiką Południowej Afryki, nie powinien być pomijany w tym regionie, a także wyjaśnienia, że dalsze polityczne i gospodarcze poparcie dla reżimu Mugabe mogłoby w negatywny sposób wpłynąć na stosunki pomiędzy UE a Republiką Południowej Afryki;
 21. wzywa Radę do nawoływania do skutecznych i konkretnych międzynarodowych działań na rzecz zapobiegania konfliktom i ich łagodzenia, w razie konieczności obejmujących szybkie wysłanie pokojowych oddziałów Unii Afrykańskiej/ONZ;
 22. domaga się natychmiastowego zwolnienia wszystkich osób przetrzymywanych wyłącznie z powodów politycznych;
 23. zauważa niszczący wpływ kryzysu politycznego na ludność Zimbabwe i wzywa rząd Mugabe do zniesienia wszelkich ograniczeń wobec humanitarnych agencji pomocowych i do zagwarantowania, że pomoc humanitarna może być udzielana zgodnie z zasadami humanitaryzmu, neutralności, bezstronności i niezależności;
 24. wzywa rząd Zimbabwe do natychmiastowego rozbrojenia i demobilizacji młodzieżowych oddziałów milicji i weteranów wojennych, a także do ścigania osób, które dopuściły się pogwałcenia praw człowieka;
 25. potępia wydalenie z Zimbabwe urzędnika Narodów Zjednoczonych ds. praw człowieka na tydzień przed zaplanowanymi wyborami, a także wzywa rząd do przyznania pracownikom ONZ nieograniczonego dostępu;

26. wzywa władze Republiki Południowej Afryki do zaprzestania deportacji uchodźców z Zimbabwe oraz do przyznania im tymczasowego statusu do momentu, kiedy możliwy będzie ich bezpieczny powrót;
27. wzywa Komisję do nasilenia wsparcia dla obrońców praw człowieka i do szybkiego reagowania na dodatkowe potrzeby w zakresie pomocy humanitarnej spowodowane kryzysem politycznym, w szczególności w odniesieniu do potrzeb i bezpieczeństwa uchodźców wewnętrznych;
28. wyraża zaniepokojenie z powodu przewidywanego wzrostu o 10% - 40% liczby obywateli Zimbabwe, którzy przekraczać będą w nadchodzących kilku tygodniach granicę; zauważa, że spośród tych migrantów, w szczególnie trudnej sytuacji znajdują się dzieci narażone na wykorzystywanie, zmuszane w celu przeżycia do podejmowania niebezpiecznej pracy, na przykład w kopalniach, przy maszynach rolniczych lub świadczenia usług seksualnych;
29. wzywa UE do wstrzymania wszelkiej pomocy udzielanej za pośrednictwem obecnych władz Zimbabwe i do skierowania jej zamiast tego do krajowych i międzynarodowych niezależnych instytucji i organizacji;
30. nalega, aby przestrzegano demokratycznych dążeń ludności Zimbabwe; wzywa wszystkich, którzy pragną budować przyszłość Zimbabwe, do współpracy z siłami na rzecz demokratycznych zmian;
31. wzywa rząd Zimbabwe, jako sygnatariusza traktatu SADC i protokołów do tego traktatu, w tym protokołu wyborczego SADC, aktu założycielskiego Unii Afrykańskiej oraz Afrykańskiej Karty Praw Człowieka i Narodów, a także Nowego Partnerstwa na rzecz Rozwoju Afryki, do przestrzegania własnych zobowiązań w zakresie zasad demokracji, praw człowieka i praworządności;
32. wzywa osoby dobrej woli w strukturach reżimu i w ZANU-PF do odrzucenia sił antydemokratycznych i do podjęcia działań na rzecz współpracy z MDC mającej na celu dokonanie szybkich przemian zanim będzie za późno;
33. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi państw grupy G8, rządowi oraz parlamentowi Zimbabwe i RPA, Sekretarzowi Generalnemu Brytyjskiej Wspólnoty Narodów, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, przewodniczącym Komisji i Rady Wykonawczej Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrykańskiemu, Sekretarzowi Generalnemu oraz rządowi państw Południowoafrykańskiej Wspólnoty na rzecz Rozwoju i jej Forum Parlamentarnego.